Απεβίωσε ο Σταύρος Ηλιάδης

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ αποχαιρετά με μεγάλη θλίψη τον συνάδελφο **Σταύρο Ηλιάδη**, ο οποίος «έφυγε» σήμερα από τη ζωή, σε ηλικία 85 ετών.

Ο Σταύρος Ηλιάδης γεννήθηκε το 1936 στην Προσοτσάνη Δράμας και αφού ολοκλήρωσε την τριετή φοίτησή του στην Εργατική Σχολή Υποψηφίων Φοιτητών της Φιλιππούπολης, σπούδασε στο Ινστιτούτο Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου της Σόφιας.

Τη δημοσιογραφική του σταδιοδρομία ξεκίνησε το 1960 από τις εφημερίδες «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» και «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ». Το 1965 μεταπήδησε στη «ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ» και από το 1966 έως και το 1971 εργάστηκε στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ», ενώ συνεργάστηκε και με τις εφημερίδες «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ», «ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑ», «ΓΕΓΟΝΟΤΑ» και «ΑΘΗΝΑΪΚΗ». Στη συνέχεια, διένυσε μια μακρά πορεία ως αρχισυντάκτης των δελτίων ειδήσεων της ΕΡΑ1.

Ο Σταύρος Ηλιάδης υπήρξε δεινός συντάκτης εξωτερικών θεμάτων και ειδήσεων και ασχολήθηκε ιδιαίτερα με το ρεπορτάζ Βαλκανικών και δυτικοευρωπαϊκών θεμάτων, καθώς μιλούσε άπταιστα Αγγλικά, Βουλγαρικά, Ρωσικά και Σερβοκροατικά. Κάλυψε δημοσιογραφικά πολλά γεγονότα που σφράγισαν την ιστορία των Βαλκανίων, όπως τη δίκη του Μιχ. Μιχαήλωφ στο Ζαντάρ της Γιουγκοσλαβίας το 1966 και τις φοιτητικές ταραχές στο Βελιγράδι το 1968, χρονιά κατά τη διάρκεια της οποίας κάλυψε και την προεκλογική εκστρατεία του Σπ. Άγκνιου και το Συνέδριο της Διεθνούς Αστροναυτικής Ομοσπονδίας στη Νέα Υόρκη. Συνέταξε άρθρα σε εγκυκλοπαίδειες και λεξικά καθώς και τη μελέτη «Απαγορευμένα έργα του Μαρξ στη Σοβιετική Ένωση». Το 1978 τιμήθηκε με τον Αργυρό Σταυρό του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Το Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ συλλυπείται τους οικείους του και ιδιαιτέρως τη μοναχοκόρη του, συνάδελφο δημοσιογράφο Θεοδώρα Ηλιάδη και αποχαιρετά τον άξιο συνάδελφο, που εργάστηκε με ζήλο και πάθος, παραμένοντας πάντοτε πιστός στις ιδέες και τα ιδανικά

του.

Η κηδεία του Σταύρου Ηλιάδη θα τελεστεί αύριο Σάββατο, 5 Φεβρουαρίου 2022, στις 12.30 μ.μ., από τον Ι.Ν. Αγ. Μαρίνας Χαϊδαρίου. Η ταφή θα πραγματοποιηθεί αμέσως μετά, στο Γ' Κοιμητήριο Αθηνών.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ